

Το βάπτισμα του Χριστού και οι άνθρωποι

του αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη

Η Βάπτισμα του Χριστού αποτελεί μια ακόμα φανέρωση του Θεού στον κόσμο. Έχουμε το νερό, το οποίο και αγιάζεται, αλλά έχουμε και την φωτιά με την παρουσία της θείας φύσης του Χριστού, αλλά και την εμφάνιση του Αγίου Πνεύματος. Το Βάπτισμά του γίνεται από τον Ιωάννη τον Πρόδρομο και από τότε ο Ίδιος βαπτίζει στον Ιορδάνη. Είναι αξιοσημείωτο ότι υπήρξε πριν την σύλληψη και τελικά τον αποκεφαλισμό του Ιωάννη, μια χρονική περίοδος, όπου βάπτιζαν παράλληλα και οι δύο. Και ο Χριστός και ο Πρόδρομος.

Στην περίοδο αυτήν αναφέρεται ο Ευαγγελιστής Ιωάννης: « Ύστερα από αυτά, ήρθε ο Ιησούς και οι μαθητές του στην περιοχή της Ιουδαίας, και εκεί έμεινε αρκετό καιρό μαζί τους και βάπτιζε. Αλλά και ο Ιωάννης βάπτιζε τότε στην Αινών, κοντά στο Σαλείμ, γιατί είχε πολύ νερό εκεί, και οι άνθρωποι έρχονταν και βαπτίζονταν, αφού ο Ιωάννης δεν είχε ακόμα φυλακιστεί. Έγινε κάποτε μια συζήτηση ανάμεσα σε μερικούς από τους μαθητές του Ιωάννη και σε έναν Ιουδαίο, σχετικά με τον θρησκευτικό καθαρισμό. Ήρθαν λοιπόν στον Ιωάννη και του είπαν: «Δάσκαλε, αυτός, που ήταν μαζί σου πέρα από τον Ιορδάνη, αυτός που εσύ επίσημα τον παρουσίασες, αυτός τώρα βαπτίζει, και όλοι πηγαίνουν σε αυτόν». Ο Ιωάννης απάντησε: « Τίποτα δεν μπορεί να λάβει ο άνθρωπος, αν δεν είναι δοσμένο από τον Θεό. Εσείς οι ίδιοι είστε μάρτυρες ότι είπα «δεν είμαι εγώ ο

Μεσσίας, αλλά είμαι απεσταλμένος πριν από αυτόν». Γαμπρός είναι εκείνος που έχει την νύφη· ο φίλος όμως του γαμπρού, που στέκεται κοντά και τον ακούει, είναι γεμάτος χαρά ακούγοντας την φωνή του γαμπρού. Αυτή είναι η χαρά η δική μου και τώρα έχει ολοκληρωθεί. Εκείνου το έργο πρέπει να μεγαλώνει και το δικό μου να μικραίνει» (Ιω.3, 22-30).

Από την προαναφερόμενη ευαγγελική περικοπή γίνεται σαφές το πνευματικό ύψος του Αγίου Ιωάννου και η συνειδητή μετοχή του στο μυστήριο της Σαρκώσεως του Χριστού.

Αν μεταφερθούμε στην ιστορική και μοναδική στιγμή της Βαπτίσεως θα κατανοήσουμε ανθρωπίνως την θέση του Αγίου όταν ο Θεός τον καλεί για να τον βαπτίσει. Δηλαδή ο Πλάστης ζητά να βαπτιστεί· ευλογηθεί από το πλάσμα. Και ο πρώτος δισταγμός του από το δέος που νιώθει ενώπιον του Χριστού παραμερίζεται γιατί γνωρίζει ότι πρέπει να τηρηθούν όλα όσα ο Θεός έχει ορίσει.

Πολλοί εκ των μαθητών του Προδρόμου ακολουθούν τον Ιησού και αυτό όχι μόνο δεν τον στεναχωρεί, αλλά αντίθετα δείχνει τον δρόμο και τους προτρέπει σε αυτήν την προσέγγιση. Οι μαθητές του παραπονούνται ότι ο Χριστός κάνει ότι κάνουμε εμείς, οπότε, σαν να λέει, «εμείς τι κάνουμε»; Ο Τίμιος Πρόδρομος εξηγεί ότι ο ρόλος του ήταν να προετοιμάσει τον δρόμο του Μεσσία και αφού αυτό έγινε, ο ίδιος έχει επιτελέσει το έργο του. Οδηγοί με αυτόν τον τρόπο και τους δικούς του μαθητές κοντά

στον μεγάλο διδάσκαλο και Θεό. Το είπε με σαφήνεια το έργο του Χριστού θα μεγαλώνει, ενώ το δικό μου θα μικραίνει.

Ο Χριστός επαίνεσε τον Ιωάννη με τρόπο μοναδικό: «Σας βεβαιώνω πως μάνα δεν γέννησε ως τώρα άνθρωπο πιο μεγάλο από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή...» (Μτ. 11,11). Και επίσης ο ίδιος Ευαγγελιστής αναφέρει: «Ναι, σας βεβαιώνω μάλιστα πως αυτός είναι περισσότερο από προφήτης...» (Μτ. 11,9).

Η Ορθόδοξη Παράδοση στο πλαίσιο αυτού του εγκωμίου του Αγίου από τον Χριστό τιμά ιδιαίτερος τον Άγιο μέσα στο Εκκλησιαστικό έτος. Μεταξύ άλλων σε κάθε ναό, μικρό ή μεγάλο, στο τέμπλο, εκτός από τον Χριστό και την Παναγία, υπάρχει πάντα η εικόνα του. Έχει θέση πρεσβευτή για το ανθρώπινο γένος.